

nogen politisk eller retslig akt i dét, at han gik der; alle har lov til at komme der, og han anmeldte sit besøg og havde som sagt fået lov. Så man skal også passe på ikke at bebrejde ham for meget.

Jeg må gemme resten til de korte bemærkninger, som jeg jo nok bliver provokeret til nu.

Lad mig bare slutte med at sige, at jeg fortsat er, ikke fuld af fortrøstning, men fuld af håb. Det er jo ikke det eneste sted i verden, det går hårdt til. Må jeg erindre om konflikten i Nordirland mellem to kristne grupperinger, som nu har sloget i en generation med også ganske slemme tab dér. Når vi håber på, at det ene går i orden før eller siden og arbejder på det, lad os så også utrætteligt arbejde videre på, at det også skal lykkes i og omkring Israel.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Det er selvfølgelig fuldstændig korrekt, som hr. Melchior siger, at det her giver lidelser hos alle parterne.

Men når hr. Melchiors analyse af den seneste opstand går på, at det i første række skyldes, at Arafat løslod nogle Hamas-terrorister, og at Sharons besøg på Tempelberget bare var sådan en lille parentes, som måske ikke betød ret meget, så er det at vende tingene helt på hovedet.

Det her skyldes helt entydigt en provokation, godkendt af den israelske regering i forhold til palæstinenserne, og den er sammenkædet med den håbløshed, der er hos palæstinenserne. De har oplevet en fredsproces, der skulle være en fredsproces, men som har givet dem det modsatte, hvilket også har sin årsag i et dårligt styre hos Arafat og hos de palæstinensiske selvstyremyndigheder. Det er en del af det.

Men en del af det er også, at de har været presset i bund af en israelsk regering, der, hver gang den har haft muligheden for at få gang i en positiv fredsproces, har misbrugt muligheden.

Jeg vil spørge hr. Melchior: Er bosættelsespolitikken i overensstemmelse med den reelle fredsvilje, som burde kendetegne også den israelske regering?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes ikke, det var specielt velvalgt, at hr. Melchior henviste til skuddramaet på Nørrebro. Det var jo sådan, at det vakte international forfærdelse, at dansk politi havde skudt på demonstranter og så i sådan et omfang, som det fandt

sted. Men hr. Melchior kan have ret i, at dybt uheldigt, også for Danmarks omdømme, var det jo.

Så siger hr. Melchior, at de unge, som jeg jo så i Hebron, føres frem. Der er andre, der har været inde på det her i debatten. I det område i Hebron, hvor israelske styrker jo aldeles intet har at gøre, var der også, dengang jeg besøgte området, unge mennesker, som demonstrerede hver eneste dag. Det var de ikke tilskyndet til af nogen, kan jeg oplyse hr. Melchior om. Det gjorde de, fordi de fandt deres situation fortvivlet, men det gjorde de sandelig af egen drift. Det var mit helt klare indtryk. Jeg tror også, at hr. Melchior godt ved, at det er sådan.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg undrede mig jo også over, at hr. Arne Melchior ikke kom ind på de fortsatte israelske bosættelser og fordrivelser af palæstinenserne fra deres ejendom.

Det undrer mig især, fordi hr. Melchior og jeg jo sammen er blevet forevist de ting af en amerikansk jøde på en tur derned. Han er en af de mange jøder i Israel, som støtter palæstinenserne sag, og som agiterer mod den officielle israelske politik. Derfor er det her selvfølgelig heller ikke et spørgsmål mellem jøder og arabere og jøder og palæstinensere, men et spørgsmål om retfærdighed kontra uretfærdighed.

Men dér fik man jo et tydeligt indtryk af, hvordan den bosættelsespolitik og hvordan den fordrivelse af palæstinenserne fra deres ejendom skaber håbløsheden og modstanden, der gør det muligt – selv hvis det er rigtigt, hvad hr. Arne Melchior siger – at unge mennesker finder sig i at blive sendt ud for at kaste med sten.

Det er jo det, der er årsagen. Derfor er det så underligt, at hr. Melchior ikke kom med en klar og entydig fordømmelse af den fortsatte bosættelsespolitik, som er støttet af den israelske stat.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Hr. Holger K. Nielsen siger, at jeg vender tingene på hovedet, når jeg kritiserer, dels at hr. Sharon gik op på Tempelberget den dag, dels at Arafat løslod Hamas-terrorister.

Jeg synes ikke, at det er at vende tingene på hovedet: Bege dele er forekommet. Jeg har forklaret begge dele, så godt man nu kan nå i denne her taletid, vi holder os, og som vi skal have.